

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J. J., Š., S.**, proti žalovanému: **S., a. s., so sídlom V., B.**, IČO: X., zast. JUDr. N. K., advokátkou, L., B., **o zaplatenie 25 476 779,- Sk**, na odvolanie žalovaného proti uzneseniam Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27. 10. 2010, č. k. 5Cb 431/1999-462 a zo dňa 03. 01. 2011, č. k. 5Cb 431/1999-510, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu Košice zo dňa 27. 10. 2010, č. k. 5Cb 431/1999-462 v spojení s opravným uznesením zo dňa 03. 01. 2011, č. k. 5Cb 431/1999-510 **m e n í** tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému, na účet jeho právnej zástupkyne, trovy konania vo výške **14 376,59 eur** do 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu Košice zo dňa 03. 01. 2011, č. k. 5Cb 431/1999-510 **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému na účet jeho právnej zástupkyne trovy odvolacieho konania vo výške **260,32 eur**.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zo dňa 27. 10. 2010 uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalobcovi na účet jeho právnej zástupkyne trovy konania vo výške 3 000,- eur do 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

Súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 11. 12. 2006 v znení opravného uznesenia zo dňa 25. 01. 2007 zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 1 024 528,- Sk, úrok z omeškania vo výške 17 % ročne zo sumy 278 744,- Sk od 30. 07. 2002 do zaplataenia a zo sumy 792 239,- Sk od 01. 01. 2000 do zaplataenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 60 000,- Sk.

Nakoľko obaja účastníci boli v konaní úspešní, o trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 91 % /žalobca bol úspešný v rozsahu 4,2 % a žalovaný v rozsahu 95,8 %/, a to len náhradu znalečného vo výške 60 000,- Sk, keďže v zmysle ust. § 150 O. s. p. sú v konaní dôvody hodné osobitného zreteľa /žalobca je oslobodený od platenia súdnych poplatkov, časť pohľadávky zanikla vzájomným započítaním pohľadávok/.

Odvolačný súd rozsudkom zo dňa 19. 09. 2007, sp. zn. 2Obo 41/2007, 2Obo 42/2007 napadnuté rozhodnutie potvrdil a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Dovolačný súd na základe mimoriadneho dovolania podaného generálnym prokurátorom rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku o náhrade trov konania uznesením zo dňa 31. 03. 2010, č. k. 1MObdov/19/2008-438 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konania.

V odôvodnení uznesenia dovolací súd uviedol, že ust. § 150 O. s. p. sa aplikuje vo výnimočných prípadoch, pričom oslobodenie žalobcu od platenia súdneho poplatku nezakladá dôvod na použitie daného ustanovenia. Účastník konania, ktorý mal v sporovom konaní úspech vo veci, má právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania. Taktiež nemožno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa vznesenie započítacej námietky, keďže započítací prejav žalovaného je spôsob obrany. Súd prvého stupňa zároveň neskúmal majetkové, sociálne a osobné pomery žalobcu, ktoré by zakladali existenciu podmienok podľa ust. § 150 O. s. p. Vo vzťahu k odôvodneniu súdu prvého stupňa je rozhodnutie odvolacieho súdu zmätočné, keď konštatuje závislosť výroku od znaleckého dokazovania, čo je v rozpore s ust. § 142 ods. 3 O. s. p. a podmienky pre použitie ust. § 150 O. s. p. sú dané aj v dôsledku zániku časti pohľadávky započítaním uplatneným v závere konania, pričom uvádza, že započítací prejav mohol byť uplatnený až po právoplatnom priznaní pohľadávky.

Podaním zo dňa 21. 05. 2010 právna zástupkyňa vypočítala trovy konania vo výške 51 585,95 eur, a to náhradu súdneho poplatku vo výške 2 040,43 eur /61 470,- Sk/ a trovy právneho zastúpenia. Trovy znaleckého dokazovania vo výške 60 000,- Sk si neuplatňuje, pretože boli žalobcom zaplatené.

Podaním zo dňa 15. 07. 2010 poukázal žalobca na potrebu zohľadnenia majetkových, sociálnych, osobných a ďalších pomerov účastníkov konania, okolností vedúcich k uplatneniu nároku pri rozhodovaní o trovách konania, ktoré by nemalo byť tvrdé a odporovať dobrým mravom. Žalobca mal tiež za to, že výrok súdu bol závislý od znaleckého dokazovania a započítacia námietka bola žalovaným uplatnená až dňa 17. 10. 2005 napriek tomu, že žalovaný si odo dňa 18. 03. 2002 vymáhal splatnú pohľadávku v rámci exekúcie. Žalobca namietol 4,2 % úspešnosť v konaní, nakoľko bol úspešný v 32,87 %.

Súd prvého stupňa sa nestotožnil so žalobcovou námietkou rozsahu úspešnosti, nakoľko je pre výsledok konania záväzné rozhodnutie súdu vo veci samej, v ktorom bol žalobca úspešný len v časti o zaplatenie sumy vo výške 1 024 528,- Sk, čo tvorí 4 % zo žalovanej sumy vo výške 25 476 779,- Sk. Žalovaného neúspech bol teda nepatrný a rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku, preto súd prvého stupňa vypočítal základnú sadzbu tarifnej odmeny zo sumy, v ktorej bol žalovaný úspešný, t. j. zo sumy vo výške 24 452 251,- Sk /811 666,04 eur/.

Prvostupňový súd priznal právnej zástupkyňi žalovaného náhradu trov právneho zastúpenia za 5 úkonov právnej pomoci po 26 560,- Sk /prevzatie veci, vyjadrenie k žalobe zo dňa 17. 05. 1999 a zo dňa 18. 02. 2000, vyjadrenie vo veci zo dňa 30. 11. 2001, účasť na pojednávaní dňa 21. 02. 2000/, režijný paušál 5 x po 100,- Sk, za 1 úkon právnej pomoci vo výške 13 280,- Sk/ odvolanie proti uzneseniu o priznaní oslobodenia žalobcu od súdnych poplatkov/, za 2 úkony právnej pomoci po 61 554,50 Sk /účasť na pojednávaniach dňa 27. 01. 2003 a 09. 06. 2003/, za 1 úkon vo výške 19 377,90 Sk /podanie zo dňa 24. 01. 2003, predmetom ktorého bolo uplatnenie započítacej námietky vo výške 3 363 951,- Sk – súd odmenu vypočítal z uvedeného základu/, režijný paušál 3 x po 128,- Sk, za 1 úkon vo výške 16 042,- Sk /podanie zo dňa 17. 10. 2005, v ktorom žalovaný uplatnil započítaciu námietku vo výške 5 060 125,- Sk – súd priznal odmenu z rozdielu medzi započítacou námietkou zo dňa 17. 10. 2005 a 24. 01. 2003, t. j. zo sumy 1 696 174,- Sk/, za 5 úkonov právnej pomoci po 61 650,- Sk /účasť na pojednávaní dňa 27. 07. 2006, podania zo dňa 30. 08. 2006 a 10. 01. 2007, účasť na pojednávaniach dňa 11. 12. 2006 a 19. 09. 2007/, režijný paušál 1 x po 150,-

Sk, 3 x po 164,- Sk a 2 x po 178,- Sk, za 1 úkon vo výške 17 348,- Sk /podnet zo dňa 20. 08. 2008 na podanie mimoriadneho dovolania v časti výroku o trovách konania/, režijný paušál 1 x po 190,- Sk. Súd ďalej priznal náhradu cestovného na pojednávania v dňoch 21. 02. 2000, 14.08.2000, 27. 01. 2003, 09. 06. 2003, 27. 07. 2006 a 11. 12. 2006 vo výške 12 x po 840,- Sk a náhradu za stratu času súvisiacu s účasťou na pojednávaniach vo výške 4 x 12 polhodín po 20,- Sk, t. j. 960,- Sk, 4 x 12 polhodín po 534,- Sk, t. j. 25 632,- Sk, 4 x 12 polhodín po 273,- Sk, t. j. 13 104,- Sk. Súd považoval za oprávnený aj nárok na 19 % DPH z odmeny za úkony vykonané po 01. 03. 2006 vo výške 61 864,- Sk.

Prvostupňový súd nepovažoval za oprávnené a účelne vynaložené trovy žalovaného vyjadrenie zo dňa 10. 08. 2000 pre opakujúce sa tvrdenia zo skorších vyjadrení, vyjadrenie zo dňa 04. 01. 2001, pretože nie je podaním vo veci samej, za pojednávanie vytýčené na 21. 02. 2000, ktoré bolo odročené bez prejednania veci, za podanie zo dňa 15. 05. 2003 ohľadne trvania na znaleckom posudku, za odvolanie proti opravnému uzneseniu súdu o oprave obchodného mena žalovaného, za podanie zo dňa 27. 12. 2005, ktoré nie je podaním vo veci samej, za podanie zo dňa 10. 02. 2006 ohľadne trvania na predchádzajúcich podaniach, za podania zo dňa 12. 07. 2006 a 25. 07. 2006, ktorými upravoval už uplatnenú započítaciu námietku.

Súd prvého stupňa priznal žalovanému trovy konania vo výške 865 773,- Sk /28 738,40 eur/ za náhradu súdneho poplatku za odvolanie vo výške 61 470,- Sk, náhradu trov znaleckého dokazovania vo výške 60 000,- Sk, odmenu za právne zastupovanie vo výške 630 206,90 Sk, režijný paušál vo výške 2 456,- Sk, 19 % DPH vo výške 61 864,- Sk, náhradu cestovného vo výške 10 080,- Sk a náhradu za stratu času vo výške 39 696,- Sk.

Nakoľko prvostupňový súd z predložených dokladov zistil, že žalobca je nemajetný, zaviazal žalobcu na úhradu trov konania v rozsahu cca 10% z vynaložených trov, t. j. vo výške 3 000 eur.

Prvostupňový súd uznesením zo dňa 03. 01. 2011, č. k. 5Cb 431/1999-510 v zmysle § 164 O. s. p. opravil výrok uznesenia zo dňa 27. 10. 2010, č. k. 5Cb 431/1999-462 tak, že správne má zniet': Žalobca je povinný nahradiť žalovanému, na účet jeho právnej zástupkyne, trovy konania v sume 3 000 eur do 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti obom uzneseniam podal žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne odvolanie. Prvé odvolanie podal z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zároveň napadnuté rozhodnutie je podľa žalovaného v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. a je nepreskúmateľné, keďže vo výroku rozhodnutia je žalobca zaviazaný zaplatiť trovy konania žalobcovi. Napadnuté uznesenie je aj v rozpore s ust. § 98 a § 142 ods. 3 O. s. p. z dôvodu nesprávneho vyčíslenia odmeny právneho zastupovania za podania zo dňa 24. 01. 2003 a zo dňa 17. 10. 2005, kedy súd priznal odmenu len z výšky započítanej námietky (3 363 951,- Sk) a za druhé podanie len z rozdielu započítacích námietok (1 696 174,- Sk). Obe podania boli obranou žalovaného proti návrhu, preto ich mal súd posúdiť v zmysle ust. § 98 posledná veta O. s. p. ako procesné právo žalovaného týkajúce sa celého predmetu sporu, t. j. vypočítať odmenu zo základu 24 452 251,- Sk. Následne odvolateľ uviedol dôvody, pre ktoré ním vyčíslené právne úkony neakceptované súdom prvého stupňa mali byť zahrnuté do účelne vynaložených trov konania. Súčasne je napadnuté rozhodnutie v rozpore s ust. § 226 O. s. p., pretože súd prvého stupňa nerešpektoval právny názor dovolacieho súdu vyjadrený v uznesení zo dňa 31. 03. 2010, sp. zn. 1MOBdoV/19/2008, t. j. o potrebe postupu podľa ust. § 142 ods. 3 O. s. p. a opätovne aplikoval ust. § 150 O. s. p. Odvolateľ taktiež namietal opätovné dôsledné nepreskúmanie majetkových, sociálnych a osobných pomerov žalobcu, ktoré boli základom pre použitie ust. § 150 O. s. p., keď súd prvého stupňa vychádzal z prípisu mesta S. zo dňa 08. 09. 2010, z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 10. 12. 2009 a nejakého potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch. Podľa odvolateľa žalobca nie je nemajetný, pretože žalovaný na základe rozsudku vo veci samej zo dňa 11. 12. 2006 mal žalobcovi zaplatiť 2 342 827,- Sk /zaplatené 15. 11. 2007/. Zvyšok úroku z omeškania vo výške 965 874,- Sk zinkasoval v prospech žalobcu exekútor JUDr. B. Žalobca je zároveň konateľom obchodnej spoločnosti P., s. r. o. S. a podnikateľom zapísaným v živnostenskom registri pod obchodným menom J. J. E.-B., IČO: X., pričom túto skutočnosť prvostupňový súd neskúmal. Z podania žalovaného zo dňa 17. 10. 2005 bolo súdu taktiež známe zistenie majetku žalobcu exekútorom JUDr. B. v rámci exekučného konania EX 159/2002, a to garáže s pozemkom v k.ú. S., zapísanej na LV č. X. a ornej pôdy parc. č. 1426/1 o výmere 24 m² a parc. č. 1426/2 o výmere 1 946 m² v k.ú. S., zapísanej na LV č. X. Uvedené nehnuteľnosti žalobca v roku 2008 predal a získal finančné zdroje. Po zastavení exekúcie zaplatil žalovaný žalobcovi preplatok zo zrážok v exekúcii vo výške 90 958,80 Sk. Žalovaný teda vyplatil žalobcovi

celkovo 3 399 659,80 Sk, preto žalobca nie je nemajetný a neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Odvolateľ mal za to, že mu súd prvého stupňa mal priznať plnú náhradu vyčíslených trov konania vo výške 42 465,43 eur, ktoré odvolateľ opätovne špecifikoval v odvolaní, preto odvolaciemu súdu navrhol napadnuté uznesenie zmeniť tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. N. K. vedený v T., a. s. č. ú. X. trovy konania vo výške 42 465,43 eur do 15 dní od právoplatnosti uznesenia alebo napadnutý rozsudok /správne má byť uznesenie/ zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Druhé odvolanie žalovaný podal z dôvodu, že postup Krajského súdu v Košiciach bol v rozpore s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, keď súd prvého stupňa opravil chyby vo výroku svojho uznesenia zo dňa 27. 10. 2010 v súlade s ust. § 164 O. s. p. napriek tomu, že žalovaný podal proti uvedenému uzneseniu dňa 15. 11. 2010 odvolanie, kde napadol zrejmu nesprávnosť uznesenia, ktorým súd zaviazal žalobcu nahradiť žalobcovi trovy konania, čo má za následok nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia a je dôvodom na zrušenie uznesenia odvolacím súdom. Zároveň v uvedenom odvolaní napadol aj výšku priznaných trov konania, spôsob výpočtu a aplikáciu ust. § 150 O. s. p., ktorá bola v priamom rozpore s právnym názorom Najvyššieho súdu SR vyjadreného v uznesení zo dňa 31. 03. 2010, sp. zn. 1MOboV/19/2008. Súd prvého stupňa nemal opravovať chybu v uznesení, nakoľko posudzovanie odvolacích dôvodov malo byť predmetom odvolacieho konania, preto odvolateľ odvolaciemu súdu navrhol napadnuté uznesenie zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací / § 10 ods. 2 O. s. p. / prejednal napadnuté uznesenie podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a preskúmal podľa ust. § 214 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie proti uzneseniu o trovách konania je čiastočne dôvodné a odvolanie proti opravnému uzneseniu nie je dôvodné.

Podľa ust. § 142 ods. 3 O. s. p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

V zmysle ust. § 16 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 240/1990 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci v znení novely č. 44/1991 Zb. patrí odmena za prevzatie a prípravu zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom.

V zmysle ust. § 16 ods. 1 písm. c/ cit. vyhlášky patrí odmena za písomné podanie na súd alebo iný orgán, týkajúce sa veci samej.

V zmysle ust. § 16 ods. 1 písm. d/ cit. vyhlášky patrí odmena za konanie pred súdom alebo iným orgánom, a to za každé začaté dve hodiny.

V zmysle ust. § 16 ods. 2 písm. c/ cit vyhlášky patrí odmena vo výške 1 polovice za odvolanie proti rozhodnutiu, pokiaľ nejde o rozhodnutie vo veci samej.

V zmysle ust. § 18 cit. vyhlášky má advokát popri nároku na odmenu tiež nárok na náhradu hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnej pomoci, najmä na súdne a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy a za náhradu za premeškaný čas.

Podľa ust. § 20 cit. vyhlášky, pri úkonoch vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za premeškaný čas 20 Kčs za každú i začatú polhodinu.

Režijný paušál v zmysle ust. § 19 ods. 3 cit. vyhlášky určilo predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory vo výške 100,- Sk.

V zmysle ust. § 16 ods. 1 písm. d/ vyhlášky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb patrí odmena za konanie pred súdom alebo iným orgánom, a to za každé začaté dve hodiny.

V zmysle ust. § 16 ods. 1 písm. g/ cit. vyhlášky patrí odmena za odvolanie.

V zmysle ust. § 18 cit. vyhlášky účinného od 1. januára 2003 má advokát popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy a za náhradu za stratu času.

Podľa ust. § 20 ods. 1 cit. vyhlášky účinného od 1. januára 2003, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej dvadsaťštvrtiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Režijný paušál v zmysle ust. § 19 ods. 3 cit. vyhlášky je vo výške jednej stotiny výpočtového základu, t. j. 128,- Sk.

V zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom od 1. júla 2005 do 1. júna 2009 patrí odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej.

V zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. d/ cit. vyhlášky patrí odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za konanie pred súdom alebo iným orgánom.

V zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. g/ cit. vyhlášky patrí odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za odvolanie.

Podľa ust. § 14 ods. 5 cit. vyhlášky, za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 až 3, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

V zmysle ust. § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v poslednom znení patrí odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu.

Podľa ust. § 15 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy, b) na náhradu za stratu času.

Podľa ust. § 17 ods. 1 cit vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Režijný paušál v zmysle ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky je vo výške jednej stotiny výpočtového základu, t. j. 150,- Sk /rok 2005/, 164,- Sk /rok 2006/, 178,- Sk /rok 2007/, 190,- Sk /rok 2008/ a 7,21 eur /rok 2010/.

Odvolací súd po preštudovaní spisu, podania zo dňa 21. 05. 2010, ako i odvolania žalovaného zo dňa 15. 11. 2010, v ktorých si žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne vyčíslil trovy konania, opätovne prepočítal trovy konania. Základ pre výpočet odmeny tvorí suma 24 452 251,- Sk /811 666,04 eur/, t. j. v časti, v ktorej bol žalovaný v konaní úspešný.

Odvolací súd za účelne vynaložené úkony právneho zastupovania považoval:

- podľa ust. § 16 a § 19 ods. 3 vyhlášky č. 240/1990 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci v znení novely č. 44/1991 Zb. za 7 úkonov právnej pomoci /prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 17. 05. 1999, 18. 02. 2000, 10. 08. 2000, 04. 01. 2001, 30. 11. 2001, účasť na pojednávaní konanom dňa 14. 08. 2000 /po 26 560,- Sk a režijný paušál 7x100,- Sk, spolu 186 620,- Sk,

- podľa ust. § 16 ods. 2 písm. c/ a § 19 ods. 3 cit. vyhlášky za 1 úkon právnej pomoci /odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17. 10. 2000, sp. zn. 5Cb 431/1999/ po 13 280,- Sk /1/2 sadzby/, režijný paušál 1x100,-Sk, spolu 13 380,- Sk,

- podľa ust. § 16 a § 19 ods. 3 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 3 úkony právnej služby /účasť na pojednávaní konanom dňa 27. 01. 2003 a 09. 06. 2003, odvolanie proti medzitímnemu rozsudku zo dňa 02. 07. 2003/ po 61 554,50 Sk a režijný paušál 3x128,- Sk, za podanie zo dňa 24. 01. 2003, ktorým si žalovaný uplatnil započítaciu námietku vo výške 3 363 951,- Sk odvolací súd vypočítal odmenu z výšky započítacej námietky, a to 19 377,90 Sk za úkon a režijný paušál 1x128,- Sk, spolu 204 553,40 Sk,

- podľa ust. § 14 a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom od 1. júla 2005 do 1. júna 2009 za 5 úkonov právnej služby /účasť na pojednávaní konanom dňa 27.7.2006, vyjadrenie zo dňa 30. 08. 2006, účasť na pojednávaní konanom dňa 11. 12. 2006, odvolanie zo dňa 10. 01. 2007, účasť na odvolacom pojednávaní konanom dňa 19. 09. 2007/ po 61 650,- Sk, režijný paušál 3x164,- Sk a 2x178,- Sk; za podanie zo dňa 17. 10. 2005, ktorým si žalovaný uplatnil započítaciu námietku vo výške 5 060 125,- Sk odvolací súd vypočítal odmenu z rozdielu oboch započítacích námietok, t. j. zo sumy 1 696 174,- Sk, a to 16 042,- Sk za úkon a režijný paušál 1x150,- Sk; za podania zo dňa 12. 07. 2006 a 25. 07. 2006, ktorými žalovaný upravil započítaciu námietku na sumu 5 165 483,- Sk a rozšíril o úrok z omeškania vo výške 2 152 528,- Sk, odvolací súd vypočítal odmenu z rozdielu medzi novo uplatnenými námietkami a pôvodnou započítacou námietkou vo výške 5 060 125,- Sk, t. j. zo sumy 2 257 886,- Sk, a to 17 250,- Sk za úkon a režijný paušál 1x164,- Sk; spolu 342 704,- Sk,

- podľa ust. § 14 ods. 2 písm. c/ v spojení s ust. § 14 ods. 5 cit. vyhlášky za 1 úkon právnej služby /podnet na podanie mimoriadneho dovolania zo dňa 20.8.2008 v časti výroku o trovách konania/ po 7 525,- Sk /1/2 sadzby/ vypočítaný zo základu odmeny vo výške 1 178 727,- Sk /rozdiel medzi uplatnenými trovami konania vo výške 1 238 727,- Sk a priznanými trovami na znalecké dokazovanie vo výške 60 000,- Sk/ a režijný paušál 1x190,- Sk, spolu 7 715,- Sk,

- náhrada cestovného za cestu z B. do K. na pojednávania konané dňa 14. 08. 2000, 27. 01. 2003, 09. 06. 2003, 27. 07. 2006, 11. 12. 2006, ako i za cestu na odročené pojednávania zo dňa 21. 02. 2000 vo výške 12x840,- Sk, spolu 10 080,- Sk,

- náhrada za stratu času v súvislosti s cestou na uvedené pojednávania vo výške 4x12 polhodín po 20,- Sk, t. j. 960,- Sk /§ 20 vyhlášky č. 240/1990 Zb./, 4x12 polhodín po 534,- Sk, t. j. 25 632,- Sk /§ 20 ods. 1 vyhlášky č. 163/2002 Z. z./, 4x12 polhodín po 273,- Sk, t. j. 13 104,- Sk /§ 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z./, spolu 39 696,- Sk.

Odvolaací súd priznal náhradu zaplateného súdneho poplatku za odvolanie vo výške 61 470,- Sk.

Účelne vynaložené trovy konania sú spolu vo výške 866 218,40 Sk /28 753,18 eur/.

Podaniami zo dňa 10. 08. 2000 a 04. 01. 2001 sa žalovaný vyjadril k veci samej, pričom v liste zo dňa 10. 08. 2000 okrem pôvodných skutočností uviedol aj nové a navrhol výsluch svedkyne, preto odvolací súd uznal trovy konania za dané podania ako účelné.

Nakoľko podaniami zo dňa 24. 01. 2003 a 17. 10. 2005 si žalovaný uplatnil započítacie námietky vo výške 3 363 951,- Sk a 5 060 125,- Sk, pričom vo vyjadrení zo dňa 24. 01. 2003 zopakoval svoje predchádzajúce tvrdenia, odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa a trovy konania vyčíslil zo základu vo výške 3 363 951,- Sk a z rozdielu oboch započítacích námietok, t. j. zo základu vo výške 1 696 174,- Sk.

Listami zo dňa 12. 07. 2006 a 25. 07. 2006 žalovaný upravil započítaciu námietku do výšky 5 165 483,- Sk a zároveň ju rozšíril o úrok z omeškania vo výške 2 152 528,- Sk. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v priebehu pár dní podal dve podania upravujúce započítaciu námietku, odvolací súd pri výpočte trov konania vychádzal z uplatneného úroku z omeškania vo výške 2 152 528,- Sk a z rozdielu medzi výškou započítacej námietky

uplatnenej dňa 25.7.2006 a pôvodnou započítacou námietkou vo výške 5 060 125,- Sk, t. j. zo sumy 105 358,- Sk. Základ pre výpočet trov konania teda predstavuje suma 2 257 886,- Sk.

Odvolací súd žalovanému nepriznal náhradu trov konania za účasť na pojednávaní zo dňa 21. 02. 2000, nakoľko pred začatím pojednávania bola zo strany právnej zástupkyne žalovaného podaná námietka miestnej nepríslušnosti a následne pojednávanie odročené. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že priznanie trov za účasť na uvedenom pojednávaní a zároveň ich považovanie za neoprávnené zo strany súdu prvého stupňa bola zjavná chyba v písaní, keď trovy konania mali byť priznané za účasť na pojednávaní konanom dňa 14. 08. 2000 /tento oprávnený úkon v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ako i v odvolaní žalovaného chýba/.

Ďalej odvolací súd nepovažoval za účelne vynaložené trovy konania vyčíslené žalovaným za podanie zo dňa 15. 05. 2003, pretože žalovaný napriek výzvam súdu prvého stupňa na vyjadrenie sa k predloženému znaleckému posudku znalca Ing. P. len uviedol, že na posúdenie súdom vznesených otázok sú potrebné odborné znalosti, pričom znalec ich nezodpovedal, preto žalovaný trvá na pôvodne požadovanom kontrolnom znaleckom posudku a zohľadnení nesplnenia povinnosti zo strany znalca pri rozhodovaní o znalečnom. Žalovaného konštatovanie ohľadne znalca a predloženie zoznamu faktúr nemožno posúdiť ako podanie vo veci samej.

Rovnako nie sú podaním vo veci samej listy zo dňa 27. 12. 2005 a 10. 02. 2006. V prvom podaní žalovaný iba uviedol, že nie je odborne spôsobilý sa vyjadriť k vyjadreniu žalobcu k znaleckému posudku predloženému E. a námietky žalobcu má zodpovedať znalec. V druhom prípade sa stotožnil so závermi znalca a naďalej zotrval na svojich doterajších vyjadreniach. Napriek tomu, že podania sú urobené na výzvu súdu, ktorou súd žiadal zaujať stanovisko k otázkam dôležitým pre rozhodnutie vo veci samej, odpovede nemožno automaticky pokladať za vyjadrenia vo veci samej, ale je nevyhnutné posúdiť obsah podaní vo vzťahu k celkovému zodpovedaniu položených otázok a tým k prispeniu ich vyriešenia.

Právna zástupkyňa žalovaného si v rámci vyčíslenia trov konania uplatnila aj daň z pridanej hodnoty vo výške 19 %, pričom najprv v podaní zo dňa 21. 05. 2010 tvrdila, že sa platcom DPH stala v dôsledku registrácie odo dňa 01. 03. 2006, avšak následne v odvolaní si daň z pridanej hodnoty nárokovala už za úkony uskutočnené v roku 2003. Nakoľko daň

z pridanej hodnoty je nárok štátu voči advokátovi a nie voči účastníkovi konania, pričom na náhradu trov konania má právo účastník, odvolací súd právnej zástupkyňi žalovaného DPH nepriznal.

Žalovaný v odvolaní namietal nedostatočné preskúmanie majetkových pomerov žalobcu a poukázal na skutočnosť, že žalobca nie je nemajetný, pretože mu zo strany žalovaného bola dňa 15. 11. 2007 na základe rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11. 12. 2006 vyplatená suma 2 342 827,- Sk a po zastavení exekúcie sp. zn. EX 159/2002 ešte preplatok zo zrážok v exekúcii vo výške 90 958,80 Sk. Žalovaný zaplatil žalobcovi celkom 3 399 659,80 Sk. Zároveň je žalobca spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti P., s. r. o. S., je podnikateľom zapísaným v živnostenskom registri pod obchodným menom J. J. E.-B. a v rokoch 2007-2009 mu boli vyplatené značné sumy. V roku 2008 žalobca tiež predal nehnuteľnosti zapísané na LV č. X. a ornú pôdu zapísanú na LV č. X.

Odvolací súd z informácií dostupných na internetovej stránke Obchodného registra a Živnostenského registra zistil, že žalobca dňa 26. 07. 2006 ukončil podnikateľskú činnosť pod obchodným menom J. J. E. – B. Súčasne z údajov uverejnených v Obchodnom registri pri spoločnosti P., spoločnosť s ručením obmedzeným, S., nie je možné jednoznačne preukázať, že žalobca je jedným zo spoločníkov a konateľov spoločnosti, nakoľko na presnú identifikáciu by bol potrebný aspoň dátum narodenia spoločníkov a konateľov, keďže adresy spoločníkov a konateľov s menom J. J. sa nezhodujú s adresou bydliska uvádzanou žalobcom. Súčasne z Daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby, Súvahy a Výkazu ziskov a strát, ktoré žalobca zaslal súdu dňa 26. 01. 2011, vyplýva, že spoločnosť P., s. r. o. nevykonávala v priebehu roku 2009 žiadnu činnosť, pričom bola aj v predchádzajúcich obdobiach v strate.

Z predloženého Potvrdenia o výške nákladov na nájomné vystaveného dňa 08. 09. 2010 primátorkou mesta S., Potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch vystaveného taktiež dňa 08. 09. 2010 mestským úradom v S. a Rozhodnutia Sociálnej poisťovne o zvýšení starobného dôchodku k 01. 01. 2010 zo dňa 10. 12. 2009 vyplýva, že žalobca je starobný dôchodca s mesačným starobným dôchodkom vo výške 403,10 eur, z ktorého mesačne uhrádza 145,22 eur za nájomné a energie a cca 150 eur za lieky, nakoľko trpí dlhodobými zdravotnými problémami.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, ako i na námietky žalovaného o vyplatení značnej sumy žalobcovi zo strany žalovaného, ktoré však žalobca s ohľadom na dlhšie časové obdobie od vyplatenia už nemusí mať k dispozícii, dospel odvolací súd k záveru, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania vo väčšom rozsahu ako mu priznal súd prvého stupňa, avšak pri zohľadnení majetkových pomerov žalobcu, preto odvolací súd napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 220 O. s. p. zmenil tak, že zaviazal žalobcu na úhradu trov konania žalovanému vo výške 50 % z účelne vynaložených trov konania, a to vo výške 14 376,59 eur /433 109,20 Sk/.

Žalovanému ako úspešnému v konaní odvolací súd v zmysle ust. § 142 ods. 1 a ust. § 224 ods. 1 O. s. p. priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 260,32 eur za 1 úkon právnej služby, a to odvolanie zo dňa 15. 11. 2010. Nakoľko odvolanie bolo podané proti rozhodnutiu o trovách konania, odmena je vypočítaná podľa ust. § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v poslednom znení ako polovica základnej sadzby určenej trovami uplatnenými žalovaným v odvolaní zo dňa 15. 11. 2010, t. j. zo sumy 1 389 313,60 Sk /41 854,46 eur/, a to 253,11 eur za úkon + režijný paušál 7,21 eur.

Žalovaný podal odvolanie aj proti opravnému uzneseniu, keďže nesprávny výrok bol predmetom odvolania zo dňa 15. 11. 2010.

Nakoľko Najvyšší súd Slovenskej republiky prípisom zo dňa 07. 12. 2010 vrátil spis súdu prvého stupňa bez vybavenia odvolania z dôvodu nutnosti opravy zrejmej nesprávnosti vo výrokovej časti uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27. 10. 2010, č. k. 5Cb 431/199-462, pretože opravu nemôže odvolací súd vykonať sám, je odvolanie žalovaného proti opravnému uzneseniu zbytočné. Súd prvého stupňa postupoval v súlade s pokynom súdu vyššieho stupňa, preto odvolací súd napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.

V Bratislave 19. júla 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Helena Farkašová